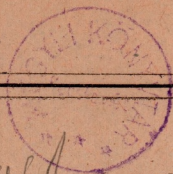

792

pg 64

KONSZTANTYIN SZIMONOV:

A NEGYEDIK

Dráma

Fordította: Szekeres József

Szereplők:

Ő	Mezey Lajos
A NŐ, akit szeretett	Dévay Camilla
Teddy Frank	Szokoly Gyula
Dick	Perlaky István
Másodpilóta	Major Pál
Parancsnok	Pathó István
A NŐ, akit feleségül vett	Zilahy Hédi
Jack Willer	Gózmány György
Ben Crow	Jánoky Sándor
Charles Howard	Karizs Béla
Vandecker tiszteletes	Gyulai Antal
Bonard	Fekete Tibor
Guicciardi	Simon György
Géppisztolyos ember	Unger Rudolf

Díszlettervező: Borcsa István Jelmeztervező: Márton Aladár

Rendező: UDVAROS BÉLA

TARTALOM

K

A darab főszereplője Ő, egy amerikai ember, aki, ha kívülről néznénk életét, bizony irigylésreméltónak találhatnánk. Ő, újságíró s nem is akármilyen. Egy tekintélyes nagy lap főszerkesztője, állása, pénze, tekintélye van és csinos, szép, fiatal felesége. Tipikus amerikai karrier: egy fiatal újságíró 42 éves korában eljutott a csúcra! Hajnalban Párizsba utazik a NATO-konferenciára, ő írja a tudósítást — s ekkor váratlanul elébukkan egy volt katonabajtársra és arra kéri, hogy Párizsban közölje az Humanité-ban: Amerika újabb kémrepülést szervez a Szovjetunió ellen, s ha ezt felfedezik kitorhet a III. világháború, amely borzalmasabb lesz minden eddigi háborúnál. Az ismerős eltűnik, s Ő ottmarad tanácstalanul, tehetetlenül. Miért éppen ő, miért éppen neki kell ezt megmondani? Hát egy ember meg tudja akadályozni a III. világháborút? Első gondolata, menekvése az ital. De a mai problémát az sem oldja meg. Pár óra múlva indul a párizsi repülőgép, s Ő nem tudja mit tegyen, kihez forduljon tanácsért, segítségért. Első feleségéhez megy, akit öt esztendővel ezelőtt elhagyott — nem egy szerelem miatt — a karrierje érdekében. S itt a régi környezetben győtrődő lelkiismerete felidézi a múltat. Sorra jelennek meg életének sorsdöntő epizódjai, s e múltat idéző izgalmas, léleknyitó játékból kibontakozik Ő, minden győtrő emlékével, nagy lelkiismeret-furdalásával: meglátjuk, mi van a karrier mögött. Elárulta azokat, akikkel együtt szenvedett a lágerben, Vandekert, Bonardt, Ben Crow-t, Willert, Guicciardi-t. Elárulta felesége bátyját s otthagya azt a nőt, akit igazán szeretett, mert egy másik maga mellé a karriert is kívánta. Húsz éves korában lelkes fiatalember volt, aki ott küzdött a spanyol fronton, védte a köztársaságot. A második világháborúban repülő volt, s teljes szívvel harcolt a fasizmus ellen. Gépét lelőtték és három bajtársával német lágerbe került. Itt is állta a sarat. Szökni próbáltak, nem sikerült, s újra próbálta. Ekkor áldozta életét az a három bajtárs, aki most megjelenik, hogy emlékeztesse a múltra, arra a múltra, mikor ő egész ember volt, nem hős, nem talpazaton álló szobor, egyszerűen csak ember, becsülettel, hittel, aki ki tudta mondani minden heroizmus nélkül a három bajtársnak: veletek megyek negyediknek. Erre az áldozatra akkor nem volt szükség. Most kell belépnie a sorba, negyediknek. Az akkori Ő természetesnek találta a lépést, amely a hősök oldalára vitte, ma ez a lépés azt jelenti, hogy feladja eddigi életét, odadobja a karriert — s megmenti az emberiséget s ezzel önmagát is.